

er denne, at der her foreligger en efter min Mening rigtig Vej til at komme ind paa en Hartkornfiksering og derigennem paa en Sikring mod ikke blot, at Hartkornet i Landkommunerne kommer til at bære voksende Byrder, men endog en Sikkerhed for, at de nuværende Hartkornsskatter gaa ned, for saa vidt de overstige det i Lovforslaget angivne Maal: 16 Kr.

Ejendomsskylden er imidlertid ikke det eneste Gode ved det foreliggende Forslag. Hidtil har man i Landkommunerne kun kunnet beskatte paa to Grundlag, dels Hartkornet og dels Formue- og Lejlighedsskatten for dem, der ere Beboere af Kommunen. Efter Forslaget her sker der den Udvidelse for Grundskatternes Vedkommende, at der ved Siden af Grundskatten paa Hartkornet træder som supplerende en Grundskat paa al Grundejendom i Kommunen — og for Formue- og Lejlighedsbidragets Vedkommende derved, at der gives Kommunerne Adgang til at faa Skat af Erhverv, der drives af Folk, der bo uden for Kommunen, hvilket er en ret betydelig Udvidelse — og endelig derved, at juridiske Personer, Aktieselskaber og andre Selskaber ogsaa blive skatkyldige til Kommunen. Grundlaget er altsaa helt igennem blevet udvidet, blevet bredere end før. Dette i Forbindelse med en Hartkornfikseringsbestemmelse vil efter min Mening forårsage, at Klagerne over Hartkornets Overbebyrdelse i Kommuner i alt væsentligt ville blive afhjulpne.

Jeg vilde lægge megen Vægt paa, at man kunde komme til en saadan Revision af de kommunale Beskatningsregler, som i Lovforslaget er angiven. Selvfølgelig bilder jeg mig ikke ind, at man skulde kunne faa vedtaget et Forslag som dette uden Forandring, men naar et saadant Forslag i Hovedsagen vedtages, vilde jeg anse det for at være ikke blot af en stor, men ogsaa af varig Betydning, som langt overstiger det, man ad andre Veje har villet gøre til Lettelse for Hartkornet i Kommunerne.

Koch: Jeg kan i alt væsentligt tiltræde den Udtalelse, der nu kom fra det højtærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), og finder ogsaa, at det foreliggende Forslag i mange Henseender er overmaade heldigt, en Ros, som efter min Mening for Resten ogsaa til Dels maa tilkomme det andet Forslag, der foreligger fra det andet Ting. Vi have jo i de sidste Dage beskæftiget os med de direkte Statsskatter og med den Maade, hvorpaa de ere fordelte mellem Land og By. De direkte Stats-

skatters Beløb andrager ca. 11 Mill. Kr., og de hvile for Tiden paa Landet med ca. 68 pCt. og paa Byerne med ca. 32 pCt., medens Landbefolkningen er lidt over 61 pCt. og Bybefolkningen omtrent 39 pCt. af Landets samlede Befolkning. Det er jo ogsaa fra alle Sider erkendt, at dette Forhold, hvori Statsskatterne hvile paa Land og By, er urigtigt, at efter den hele økonomiske Udvikling, som er foregaaet i de senere Aar, og som har medført en betydelig Nedgang i Værdien af Landejendommene, paa hvilke disse Statsskatter hvile, er den Fordeling af Statsskatterne, som nu finder Sted, ubillig lige over for Landet. Der maa altsaa — og derom er man fra alle Sider enig — indtræde en Forandring i dette Forhold i Retning af at lette Statsskatternes Byrde paa Landet og navnlig for Hartkornet. Man er kun uenig om, i hvilket Forhold denne Fordeling mellem Land og By skal foregaa. Der er i denne Retning forskellige Forslag fremme, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her; men man er enig om, at Lettelsen bør foregaa dels derved, at der fra Statskassens Side ydes et Bidrag til Gennemførelsen af denne Foranstaltning, og dels derved, at der fremdrages til Statsskat andre Skatteobjekter end dem, der hidtil have været beskattede til Staten. Man er kun uenig om, hvilket Beløb Staten skal ofre paa denne Sags Gennemførelse; det varierer, saa vidt jeg skønner, med runde Tal mellem 1 og 3 Millioner. Og man er ligeledes uenig om, i hvilket Omfang den ny Statsskat skal udskrives, om den skal udskrives med 4 eller 8 Millioner; men man er enig om Foranstaltningen i og for sig. Det er nu givet, at naar ny Skatteobjekter skulle inddrages under den ny Statsskat, saa vil den ny Statsskat, da disse Objekter — antager jeg i alt Fald — ere til Stede i større Omfang i Byerne end for Tiden paa Landet, nødvendigvis komme til at hvile noget stærkere paa Bybefolkningen i det hele end paa Landet. Dertil er der i det hele intet videre at sige — hvor de ny Skatteobjekter findes, maa Skatten ogsaa indtræde —, og der kan altsaa kun blive Spørgsmaal, om den Skat, man lægger derpaa, skal være større eller mindre. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Detailler i denne Sag, men kun anføre dette, at en Beregning over, hvorledes Sagen finansielt vil stille sig i Forholdet mellem By og Land, hviler paa et ganske usikkert Grundlag, og jeg skal derfor kun sige i Almindelighed, at det forekommer mig, at de Beregninger,